

Izaja vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
av. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobje
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 3.

V Mariboru, dne 21. januarja 1904.

Tečaj XXXVIII.

Politični shod v Vidmu.

Občni zbor »Save« v nedeljo 17. jan. se je obnesel jako izborno. Došli so ne le samo Videmčani v zelo obilnem številu, temveč tudi ljubi gostje iz Brežic, Artič, Pišec, Sromelj, Zdol, Rajhenburga, Koprivnice in Sevnice. Da, da! tudi naše ljudstvo se zaveda svoje narodnosti in zahteva glasno svoje pravice.

Predsednik društva gosp. Žičkar je pozdravil s krščanskim pozdravom zborovalce ter povdarjal v svojem nagovoru, da se moramo tudi v politiki ravnati po večnoveljskih božjih zakonih, če hočemo mir in blagostanje doseči. Ravno v tem tiči vzrok vseh preprirov med narodi, ker so modrijani državniki odstavili Boga in zavrgli načela pravičnosti. — Povabili so se navzoči možje, ki še niso udje našega društva, da pristopijo k »Savi«, kar so večinoma tudi vsi storili. G. Cerjak, župnik Rajhenburski pa poroča o delovanju »Save« v prvi triletni dobi njenega obstanka; enako gosp. Mešiček, župnik Brežiški kot denarničar o stanju blaginje, ki je prav ugodna. Gg.: Agrež koncipijent in Uršič, trgovca, oba v Brežicah, sta se izvolila kot pregledovalca računov. V novi odbor so se izvolili sledeči gospodje: J. Žičkar predsednik, J. Levak, veleposestnik v Brežicah, predsednikov namestnik, J. Cerjak tajnik, J. Mešiček denarničar; Ban Franc, župan na Vidmu, J. Kozinc, posestnik v Sevnici, A. Zalokar, pos. na Blanci, Podvinski, posestnik v Globokem in M. Volavšek, župan v Pišecah, odborniki. Kot namestniki

odbornikov gg.: Ovsenjak, posestnik v Rajhenburgu, Janez Novak, posestnik v Št. Lenartu in Janez Kranjc iz Metenvrha pri Sevnici.

Nekateri udje so izrazili željo, naj se število odbornikov pomnoži ali pa se naj »Sava« razdeli v dva oddelka, v enega za brežiški, v drugega za sevnški okraj. Odbor se bo o teh željah posvetoval in v prihodnji seji občenega zbora poročal.

G. državni in deželni poslanec Žičkar je nato obširno poročal o političnem stanju. Dokazoval je iz zgodovine našega ustavnega življenja, da so se Slovani v Avstriji vedno zatirali. Hrvati so rešili Avstrijo pred 50 leti pred Mažari; v hvaležnost za to jih zdaj skušajo pokončati Mažari. Na Ogrskem zatirajo Mažari Slovence, isto tako skušajo v Avstriji Nemci podjarmiti Čehe in Slovence. Vsled teh krivic, katere trpijo Slovani v Avstriji, je vedno nemir v poslanski zbornici. Razni poslanci nasvetujejo to ali ono sredstvo, da postane zbornica delavna. Tudi govornik nasvetuje tak pripomoček: »Naj sa dajo Slovanom pravice, katere jim pripadajo po naravnih in državni postavi; spremeni naj se volilni red za državni zbor na podlagi jednake, splošne, direktne in tajne volilne pravice. Samo-le preuredba zborničnega pravičnega reda ne bo pomagala nič. Nadalje ožigosa poslanec postopanje vlade nasproti koroškim Slovincem v sodnijskih in šolskih zadevah. Kako vse drugače postopa vlada napram Nemcem, katerim ustanavlja na državne stroške v slovanskem Primorju nemške šole; a ogromno večemu številu slo-

venskih otrok v Trstu ne privoščijo slovenske šole.

Glede deželnega zbora je posl. Žičkar omenjal povišanje deželnih doklad za l. 1904 od 45 % na 50 %. Proti temu so se uprli slovenski poslanci osobito iz tega vzroka, ker vse krivice, katere trpijo štajerski Slovenci od strani deželnega odbora in večine deželnega zbora, trajajo še neprenehoma dalje in dalje. Omenjal je svoje lastne predloge, katere je vložil v zadnjem zasedanju deželnega zbora. Obširno je govoril o najvažnejši postavi, ki se je sklenila v zadnjem deželnem zboru, namreč o splošni volilni skupini. Mogoče, da se bo v tej skupini volilo že letos. Tu pridobimo Slovenci dva poslanca, če se vsi vdeležujemo volitve. Če pa ostanemo doma, pa lahko zgubimo obadva nova poslanca. Nemci po mestih in trgih se bodo vdeleževali vsi te volitve; zato pa tudi ne sme izostati nobeden izmed nas. Govoril je še g. Žičkar o krivični volilni postavi za okrajne zastope, o brezobrestnih posojilih, o slovanskem uradovanju, o carini na laška vina, o najnovšem sklepu finančnega ministrstva, da vinogradniki, ki točijo vino pod vejo, ne smejo več brez davka žgati drože. Gospodu poslancu se je izrekla soglasna zahvala in zaupanje.

Slednjič so se sprejele sledeče resolucije:

1. »Sava« slovesno protestuje proti nezakonitemu postopanju v sodnijskih in šolskih zadevah nasproti našim slovenskim bratom na Koroškem;

2. Ugovarja proti temu, da se po slo-

Listek.

Matej Slekovec,

župnik Sv. Marka in kn. šk. konsist. svetovalec.

(Dalje.)

Z novimi močmi in precej okrepečan nastopi g. Slekovec dne 1. maja 1883 zopet pastirsko službo. Pokojni knez in škof Stepišnik so bili gosp. Slekovcu zelo naklonjeni, dajo jim lahkega dela pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, le da se ohrani drago življenje pridnega, mladega duhovnika. Lovrenčani so se g. Slekovcu kmalu tako priljubili, da jim je sestavil domačo zgodovino v drobni knjižici: »Župnija Sv. Lovrenca na Dravskem polju.« Še po svojem odhodu je g. Slekovec govoril vedno z največjo ljubeznijo o vrlih Lovrenčanih ter naglašal, da so tam doma značajni možje in skrbne, pridne gospodinje. Pravil je tudi g. Slekovec, kako je s pomočjo vdanih mož pri Lovrencu zasipal marsikatero mlako ter zasadil drevored lepih topol. Prav izredno pa ga je veselilo, da je imela župnija Sv. Lovrenca mnogo zlahtnih mladik, pridne redovnice usmiljenke in pobožne duhovnike daleč okrog, celo zunaj slovenskih mej. In čudna so pota božja. Ko je ležal g. Slekovec na bolniški postelji v Ljubljani, prišle so

usmiljenke Lovrenčanke obiskovat nekdanjega svojega kateheta in kaplana. V veliko veselje in tolažbo je bilo to g. Slekovcu. Najlepše pa je to: Lovrenčan, duhoven in frančiškan, kateremu je nekoč g. Slekovec bil pridigar na primiciji, stal je bolniku ves čas njegovega bivanja v Ljubljani na strani, tolažil ga, mu pisal potrebna pisma ter ga slednjič pripravil na srečno pot v večnost.

Tako je Bog deloma že na tem svetu vračal zvestobo in ljubezen, s katero je gosp. Slekovec kot slaboten kaplan opravljal duhovsko službo pri Sv. Lovrencu.

Na Veliko Gospojnico 1883 odhiti gosp. Slekovec proti severu. K Mariji gre, kakor se je zaobljubil, v Marijino Celje, da se tam v slavnem svetišču zahvali za srečno ozdravljenje. Poznejša leta je bil gosp. Slekovec še dvakrat v Marijinem Celju. Potoval je od zadnje železniške postaje, kar je bilo tedaj še Kapfenberg ozir. Neuberg, vedno peš. Pač dokaz, kako veliko ljubezen je imel do Matere božje.

Uprav ta ljubezen ga je nagibala, da je šel malo let potem z velikim avstrijskim romarskim vlakom na najslavnejšo Marijino božjo pot v Lurd. Med potoma se je mudil v Švici v svetovno znanem Marijinem svetišču v Einsiedelnu. Obiskal je nadalje Paray de Monial v sredi francoske dežele. To je

oni presrečni kraj, kjer je nekoč sprejela pobožna redovnica blaž. Marjeta Alakoque veliko razodetje presv. Srca Jezusovega. Od tega časa je gojil č. g. Slekovec izredno češčenje lurske Matere božje. Po njegovem prigovarjanju postavili so Lovrenčani kmalu za tem lepo kapelo lurske Matere božje tik župnišča, kjer vidiš ne le duplino, temveč tudi naslikano cerkev in mestece Lurd prav po originalnih fotografijah posneto. Tudi kot župnik markovski, nabavil je v domačo cerkev podobno in votlinico lurske Matere božje. In najljubša pesem mu je ostala pesem o lurski Materi božji in pesmica »Ko v jasnem jutru primiglja, Nam zvezdica daničica.« Ako drugo pesmico prečitaš prav pozorno, slutil bodeš, dragi čitatelj, kako globoko in nežno ljubezen do Kraljice nebes in zemlje je imel on, ki jo je imenoval svojo najlepšo pesem.

Pa tudi češčenje presv. Srca Jezusovega je bilo od zdaj naprej g. Slekovcu posebno pri srcu. Ko je poznejša leta obhajal svojo 25letnico duhovništva, kupil je v spomin tega dne za svojo župnijsko cerkev na lastne stroške velika in lepa kipa presv. Srca Jezusovega in Marijinega. In zadnje leto pred smrtjo je hotel kanonično ustanoviti bratovščino presv. Srca Jezusovega ter v ta namen zelo vabil k vstopu v bratovščino. Obljubil je mladini, da hoče to ustanovitev obhajati

venskem Štajerju nastavlja sodniki in notari nemške narodnosti, nezmožni slovenščine;

3. Pri konečnem sklepanju trgovinske pogodbe z Laškimi se ne sme carina za uvoz laskih vin znižati pod 20 gl. v zlatu;

4. Popraviti se mora dozdajšnja gorostasna volilna krivica s tem, da se vpelja splošna, enaka, direktna in tajna volilna pravica;

5. Povabijo se vse občine v brežiškem in sevniškem okraju, da uradujejo samo v slovenskem jeziku in zahtevajo od vseh političnih in sodnijskih oblasti, da se jim dopošiljajo samo-le slovenski dopisi. Naj občine tem oblastnim naznanijo, da bodo drugojezične dopise vpošiljale c. kr. namestniki v Gradec v prestavo na slovenski jezik;

6. Naj se dela na to, da se krivična postava zastran volitve v okrajni zastop spremeni tako, da vsaka izmed 4 skupin voli število okrajnih odbornikov po razmerju davka, ki ga plačuje.

Predsednik se še enkrat iskreno zahvaljuje, da so moške v tolikem številu došli k shodu, nekateri od silno daleč ter s trikratnim živijo-klicem na presvitlega cesarja in sv. Očeta z navadnim krščanskim pozdravom zaključili ta lep društveni shod.

Politični shod pri Sv. Roprtu v Slov. gor.

Zadnjo nedeljo, dne 17. t. m. je priredilo politično društvo za lenarški okraj političen shod v stari šoli pri Sv. Roprtu, ki se je tako dobro obnesel in bil tako dobro obiskan, da sme biti društvo na ta uspeh jako ponosno. Zbralo se je čez 200 kmetov. Ob pol četrti uri popoldne se je otvoril shod, kateremu je bil izvoljen jednoglasno za predsednika zavedni župan iz Sp. Voličine g. Kmetič. Nato je nastopil naš vrli poslanec kmet Roškar, ki je pozdravil s prisrčnimi besedami svoje volilce in kmetske sotovariše. Poročal je o dežel. zboru, o novem volilnem redu in o četrti skupini. Razpravljal je o nadaljevalnih tečajih, odpisu davka, brezobrestnem posojilu, o zavarovalnici in živinoreji. Svoj govor je končal z lepim stavkom: V vseh rečeh pa ne pozabimo na Boga! Svoj izvrstni govor je končal četrta 5. uro. Žel je občno odobravanje. Izrekla se mu je soglasno zaupnica, kakor tudi drugim slov. poslancem v deželnem zboru. O poslancu Roškariju je vladala splošna sodba: On ni samo iz nas, ampak tudi za nas. S takim poslancem nismo samo zadovoljni, ampak na

s posebno lepo slovesnostjo. — A smrt mu je onemogočila spolnitev teh besed.

Ko so l. 1887. umrli župnik markovski, blagi g. J. Bezjak, želeli so pokojni g. prošt ptujski, g. Modrinjak, ki so bili že kot rojen Središčan pa tudi kot osebni prijatelj g. Slekovcu zelo naklonjeni, naj prosijo zdaj za župnijo. Nerač je zapustil g. Slekovca svoje ljubljene Lovrenčane, a gosp. proštu tudi ni mogel odreči želje. Zato se preselil dne 18. dec. 1887 k Sv. Marku. Bil je uprav kvaterni četrtek, ko se popoldne ob 3. uri pripelje na novi kraj blagonsnega delovanja. Pač menda ni slutila tedaj njegova duša, da bode položeno že 15 let pozneje, uprav kvaterni četrtek ob 3. uri popoldne utrjeno mrtvo truplo v hladno zemljičo.

Življenje župnika g. Slekovca je bilo tiho in skromno, a neutrudno delovanje zvestega hlapca Gospodovega, a tudi zvestega sina majke Slave.

Živel je po načelu onega modrijana, ki si je razdelil svoje delo tako-le: Pred vsem delaj to, kar je potrebno, potem to, kar je koristno in slednjič to, kar je prijetno.

Kot župnik se je trudil pred vsem, poučiti svoje vernike z globoko premišljenimi in poljudnimi pridigami. Rad je vporabljal tudi Slomšekove pridige; sploh je bil g. Slekovec imeniten govornik, ki je vedel zadeti

njega smo ponosni! — Nato so sledila razna vprašanja in govori. Posebno se je grajala nepravilna razdelitev trt. Urednik g. Korošec se je brzojavno opravičil, ker je bil v Mariboru zadržan. Sprejele so se sledeče resolucije enoglasno:

1. Politični shod pri sv. Roprtu v Slov. gor. izreka nezaupnico vladi ministrskega predsednika pl. Körberja, ki neprestano dela najhujše krivice Slovincem ter tepta nam v zakonih zajamčene pravice, posebno na Štajerskem in Koroškem — in terja od slov. poslancev, da z vso odločnostjo in brezobzirnostjo osvetlujejo v deželnem in državnem zboru, pa tudi med ljudstvom slovenskim to nečuvno postopanje vlade in vladnih organov.

2. Shod opozarja visoko vlado na postopanje nemško-nacionalnega nadkomisarija pl. Loranga, naj istega pouči, kako mu je postopati v ces. kr. glavarstvu, ki šteje več nego $\frac{7}{8}$ slovenskega prebivalstva, ker Slovenci ne bomo več mirno gledali, kako že vsakdo zaničuje nas in naše pravice.

3. Shod protestuje proti nepravilnemu ravnanju dež. odbora pri razdeljevanju trt in prosi dež. odbornika Robiča, da za vedno prepreči vinogradnikom-kmetom naravnost pogubno tiho razdeljevanje trt na graščake in bogataše. Deželni odbor naj ne išče dobička pri svojih trtnicah, nego naj v resnici podpira ubogo ljudstvo v vinorodnih krajih.

4. Zborovalci se zgražajo nad dejstvom, da se štajerski c. kr. namestnik grof Clary še ni naučil slovenskega jezika kot jezika tretjine štajerskega prebivalstva, — da so slov. deželni poslanci toliko pohlevni, da niso terjali, da pri otvoritvi dež. zbora spregovorita c. kr. namestnik in deželni glavar vsakokrat tudi v slovenskem jeziku, ter da nemško-nacionalna večina še vedno popolnoma prezira slovensko manjšino. Zato terjajo upravo delitev slovenskega ljudstva na Štajerskem le v geslu: »Proč od Grada! Proč od krivičnih Nemcev!«

5. Zborovalci naj se strogo drže v vsakem oziru našega rešilnega gesla: »Svoji k svojim!«

6. Shod opozarja vse višje in nižje urade na Južnem Štajerskem, ki so v slovenskih rokah, naj se vendar enkrat zavejo, da je slovenščina ravnopravna z nemščino in da njej gre na slovenski zemlji prvo mesto. Če sami ne bomo spoštovali in upoštevali materinega jezika, kako naj potem terjamo, da ga naj spoštujejo tujci. Škandal je, da morajo slovenske rodoljube v raznih službah še na to opozarjati politični shodi med ljudstvom.

pravo struno v srcu človeškem. Najlepše so bile pridige o Materi božji in o Najsvetejšem Reš. Telesu. Videlo se je gospodu, da jim gre od srca in take besede so našle tudi pot k srcu, da se je marsikrat porosilo sleherno oko v cerkvi. Kolikor mogoče je opravljal g. Slekovca tudi krščanski nauk. Kako spretno so vedeli gospod razlagati nauk sv. vere, temu dokaz je bila polna cerkev, kadar koli je bil oznanjen krščanski nauk.

Največjo skrb je imel gosp. Slekovca za mlade zaročence. Sprejemal jih je k posebnemu nauku, ki je navadno trajal po 2 do 3 ure, a bil tako lep, da so nadežni zaročenci včasih le siloma odšli iz hiše. »To je moje edino upanje, ako bodo stariši boljši, bodo tudi časi in ljudje boljši«, djal je gospod večkrat, »zato mi ni žal truda, četudi sem ves upehan.«

Največ pa se je trudil blagi pokojnik v spovednici, ki je bila prava delavnica gosp. Slekovca. Radi so hodili ljudje h gospodu k spovedi, pa tudi g. Slekovca se je radoval najbolj, če je imel mnogo obhajancev zlasti o sopraznikih, sleherno nedeljo, pred vsem pa o Marijinih praznikih. Zanimalo ga je število in zapisoval si je dan na dan, koliko jih je spovedal, da je imel koncem leta pregled opravljenega dela. Ko se je zvedelo, da so g. Slekovca na mrtvaški postelji, pravi neka

7. Shod opominja Slovence na Kranjskem, naj vendar store korake, da si osnujejo slovenske meščanske šole, da bodo tudi višje gimnazije in realke slovenske, da bomo po njih vzgledu tem lažje terjali isto tudi obmejni Slovinci.

8. Zborovalci so trdno prepričani, da bo le tedaj mogel uspešno napredovati slovenski narod na vseh poljih, ko bo imel nižje in višje šole s slovenskim učnim jezikom. Zato terjajo sloven. meščanske, obrtne in gospodarske šole, slovenske gimnazije, slovensko realko, slovensko vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani. Avstrija se mora federativno preosnovati, vsaka narodnost mora dobiti svojo samoupravo. Slovincem napočijo boljši časi še le tedaj, ko bo združevala vse Slovence upravna pokrajina — Slovenija.

Shod se je zaključil z »živijo« klici na našega presvitlega cesarja. Udeleženci so se razšli s trdnim zaupanjem, da bodo Slovenske gorice v resnici kmalu slovenske.

Politični ogled.

Na Koroškem primanju posvetnih delavcev za slovensko narodno stvar. Da se temu opomore, ustanovil se je ravnokar v Gradcu stalni odbor, ki ima namen, nabirati narodni sklad, s katerim se bodo podpirali koroški visokošolci. Mnogo uspeha! — Še par zmag koroških Slovencev nam priobčuje brzojav. Na Tolstem vrhu v velikovškem okraju so zmagali Slovenci pri občinskih volitvah v vseh treh razredih. Istotako v veliki občini Bekštanj pri Beljaku. V Pokrčah pa je prišlo v odbor tudi pet zanesljivih slovenskih mož, med njimi gosp. župnik Št. Bayer. Tudi na Koroškem gre slovenska stvar naprej!

Boris Sarafov, vodja makedonskih vstajev, je prišel na svojem potovanju po svetu, kjer skuša pridobiti prijateljev in pomoči za zatiranje Makedonce, minule dni tudi v Rim. General Garibaldi, ki je že enkrat ponudil Makedoncem svojo pomoč, bo stopil s Sarafovom v zvezo. V Rimu se je Sarafov izrazil, da s preosnovo, zahtevano od Avstrije in Rusije, ne pridejo do cilja. Tudi v žandarmerijo pod poveljstvom italijanskega generala Sarafov nima nobenega zaupanja. Ako ne bodo vse vevlasti dosegle samostojnosti Makedonije, bo spomladi vstaja s podvojeno silo izbruhnila. Iz Rima se poda Sarafov v Novi York v Ameriko.

Nova vojska? Še vedno ni izgubljena nada, da bi se Rusija in Japonska mirnim potom ne sporazumeli. Ruski car je baje japonskemu poslaniku izrazil svojo odločno

ženica med drugim: »Gospod so pač vedeli tako potolažiti, da malokdo tak.« Pa tudi res. Kar se bere v životopisu blaž. Klementa Hofbauerja, to velja tudi o g. Slekovcu. »Bili so blagohoten, prijazni in resni spovedniki. Kdor se ni upal drugam, komu je bilo prav tesno pri srcu, naj si je kdo privlekel težko butaro na srcu seboj, naj si je bil potreben tolažbe ali dobrega sveta v važni zadevi — pokleknil je poln zaupanja v njegovi spovednici. Znal je povedati v treh besedah več nego se naučiš iz cele knjige.«

G. Slekovca je imel pa tudi veliko skrb za lepoto hiše božje. Bilo mu je to največje veselje.

(Dalje prihodnjič.)

M.

Smešničar.

Nalezljiva bolezen. Šolski nadzornik pride po zimi v šolskem času v neko vas in najde, da se mnogo šolske mladine po ledu drsa. »Zakaj pa ne greste v šolo?« vpraša začudeno gospod nadzornik. Enoglasno odgovorijo vsi: »Ne smemo, imamo špičke!«

željo, da bi se spor med Rusijo in Japonsko poravnal brez prelivanja krvi. Istotako se je baje izjavil ruski namestnik na skrajnem Vztoku, Aleksijev. Tudi o Japonskem cesarju Mikadu se govori, da je miroljuben. Inače pa se menjavajo v raznih listih poročila bojaželjne in miroljubne struje tako, da si človek nikakor ne more ustvariti pravega pojma o odnošajih, ki vladajo zdaj na skrajnem Vztoku. Nekateri trde, da bi Japonska rada vso zadevo zavlekla do spomladi, ko izbruhne v Makedoniji zopet vstaja ter spravi ves Balkan po konci in bode pri tem močno angažirana tudi Rusija. Drugi pa pravijo, da so Japonci spoznali, da bi zdaj proti Rusiji težko več kaj opravili, ko so ji pustili preveč časa, da je zbrala na japonski meji toliko vojnih čet in se še precej pripravila tudi na vojsko na morju. Toraj nič drugega, nego gola ugibanja.

Dopisi.

Iz Pilštanja. Jeseni sem se bil navečal, pa sem nestrpljivo čakal, da dobijo vendar enkrat naši poti nekatere prepotrebne lastnosti... In tako sem hodil do božiča na prag stat in modrovat, kakšen prevrat bi mogel to za me prevažno vprašanje ugodno rešiti. Slišal sem svoje dni in tudi čital sem nekaj takega, da žive v mestu neke vrste ljudje, katerim se pravi »mokrati« (menda zato, ker se ne bojijo mokrote ali »fajhtnosti«) —; tisti ljudje bi neki radi kar v enem dnevu prevrgli vse, kar so drugi manj »mokri« ljudje mnogo stolet skupaj »glihali«, »flikali« in limali... Nekaj tega puntarskega duha je prišlo tudi v mojo, sicer tiho koč; in kakor že obče težko čakam na vsakojake spremembe na tem ljubem svetu, tako sem še posebno tiste dni želel, da po naglem prevratu ta, sicer pri nas popolnoma suhi cestni prah, tiste dni pa moker, vendar zopet dobi v neki ne preveč oddaljeni prihodnosti obliko, katera ugaja vsaj za silo tudi manj fino čutečemu in manj dobro osnaženemu — črevlju. — In kakor sem že marsičesa včakal, tako sem še tudi tega, da zdaj brez skrbi obujem svoje črevlje in ne pridem zlahka v nevarnost, da bi jih pustil v blatu. — Z jesenjo nisem bil zadovoljen. Mislite pa znabiti, da sem z zimo? Kaj še! Zdaj imam zopet druge križe in težave. Zdaj me zebe, da se Bogu usmili! Imam sicer peč — široko in visoko kakor mariborski peki, a če zlezem nanjo, me vendar božajo približno tisti občutki kakor zunaj na pragu. In tako imam zdaj zopet mnogo misliti in tuhtati, kako bi se ta nedostatek dal odstraniti in nadomestiti s prijetnostmi, katere uživajo drugi, bolj srečni zemljani na svojih pečeh. — Drv ni pri hiši, to se mi zdi, je glavni vzrok najinega manj ljubeznivega razmerja... Sicer sosedov plot ni previsok, a kar hodim v cerkev, še do danes nisem slišal, da je dovoljeno, si pri sosedu izposoditi brez njegovega dovoljenja. Ker še nekaj držim na to, kar slišim v cerkvi, bom rajši potrpel, ali pa si pomagal kako drugače. — Peklensček! Ta pa menda ni slaba! Pred par dnevi sem dobil starega »Štajerca« v roke. Svojim naročnikom je voščil vesele božične praznike. Za uvod si je obesil na nos »strašno« pridigo, kakor je še živ dan nisem slišal v cerkvi, in Bog ne daj, da bi jo kedaj; sicer bi se moje itak slabotne duše lotila neozdravljiva jetika! Kar na naslednjih straneh sem »pogruntal«, da je »Štajerc« že pred božičem kolinil in obhajal »furež«, ker je poslal za božičnico svojim prijateljem par prav »žmahnih« — svinjarij! Mislim, da te krače niso posebno teknile niti pokvarjenemu nemčurškemu želodcu, in si je vendar ta ali oni »zrajtal« in poslal nesnago nazaj v Ptuj s prisrčnim pozdravom: so bos fresn mir nit. — In mene zdaj strašno drega in peha, da bi zakuril v svojo peč z onimi štirimi »Štajerci«, ki delajo blato okrog Pilštanja še bolj neznosno kakor je na vitez in mislim, da

papir, ki je namazan s tako mastnimi lažmi kakor »Štajerc«, tudi rajši gori kakor naveden posveten papir. — Prosim pa! —

Dobrna pri Celju. (Občni zbor »Braln. društva«) se je obnesel prav lepo. Ne samo domačini, tudi iz sosednjih krajev so prišli »gostje«, da slišijo, kako je društvo delovalo v preteklem letu; veliko bolj pa menda zato, da zvedo, kako bo kaj v tem letu. Zvedelo se je namreč, da bo društvo letos obhajalo svojo desetletnico in da se bo blagoslovila letos tudi društvena zastava. Vse je torej bilo radovedno, kako in kedaj se bo vse to vršilo. Pa odbor ni hotel ničesar izdati. Slišali smo sicer, da se društvo na vse to pripravlja, a na kak način, to je še skrivnost. Začetek pa je bil prav pameten in dober. Na predlog odbora volil je občni zbor enoglasno svojim častnim udom vlč. gg. Josipa Kardinar, profesorja v Celju in Matija Karba, kn.-šk. duhov. svetnika in župnika v Žrečah. G. predsednik je govoril o zaslugah imenovanih gg. za društvo, na kar je navzoči g. profesor Kardinar razveselil občni zbor s prelepim nagovorom, povdarjal joč veliko važnost bralnih društev za pouk in omiko. Žal, da nam prostor ne dopušča, obširneje se baviti z izvrstnimi besedami in mislimi g. profesorja. Za gotovo smo pa prepričani, da ostanejo v srcih vseh poslušalcev, zakaj posebno za Dobrno so bile primerne.

Pevski zbor, ki je s svojim petjem veliko pripomogel k lepemu uspehu shoda, zapel je g. profesorju Ferjančičev »Pozdrav«. — Poročilo odborovo o delovanju društva v l. 1903 je bilo zelo zanimivo. Z veseljem smo slišali, da društvo še vedno napreduje v vseh ozirih. Število udov je narastlo do dosedaj še nedosežene visokosti. Bilo jih je nekaj nad 130. Knjige in časnike so udje pridno prebirali. Knjižnica si je pridobila lepih, novih knjig. Časnikov vsakovrstne vsebine je imelo bralno društvo 21. Ker je dosedanemu odboru potekla triletna doba, podal je g. predsednik kratek pregled triletnega delovanja odborovega, zahvalil vse, ki so podpirali društvo in odbor, posebno obe »Zvezi«, vodjo pevskega zbora in vlč. g. Al. Kokelj-a iz Novecerkve. Pri novi volitvi so bili voljeni z malo izjemo stari odborniki, kar nam je porok, da bo društvo tudi v prihodnje zvesto ostalo svojemu blagemu in lepemu namenu. Letos čaka »Bralnega društva« mnogo dela, a vendar upamo, da kakor odboru, tako tudi udom ne bo upadel pogum, ampak da bo društvo tudi letošnje leto častno rešilo svojo nalogo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Volitve v okrajni zastop Maribor.

Te volitve se bodo vršile kakor sledi: 1. Veleposestvo voli dne 3. februarja t. l. ob 10. uri dopol. v uradnem prostoru okraj. zastopa v Mariboru. Ta skupina ima voliti 9 zastopnikov. — 2. Najvišji obdačenci obrtnije in kupčije volijo dne 4. febr. — 3. Mesta in trgi volijo dne 5. febr. — 4. Kmečke občine volijo dne 9. februarja t. l. ob 10. uri dopoludne v uradnem prostoru okr. zastopa v Mariboru.

Iz pošte. Poštar Emil Schwischay (Žvižaj) v Pristavi je dobil poštarško službo v Rogački Slatini. — Službi pošt. upravitelja sta razpisani pri Sv. Antonu v Sloven. gor. in pri Sv. Jakobu v Sl. gor.

Mariborske novice. Občinski svet je dovolil »Südmarki« 100 K podpore. Reveni naj raje mestne dolgove plačujejo kakor pa da podpirajo to protestantovsko ponemčevalno društvo. — Minoli teden je zaprl policaj 36 letno Marijo Polanec iz Trnovca, ker je ukradla v gostilni »pri črnem orlu« konjsko koco. —

Na mariborski sadjarski in vinarski

šoli se vršita od 7. do 19. marca t. l. dva tečaja: Prvi vinarski in sadjarski tečaj in drugi viničarski tečaj. Natančni pogoji v dotičnem razglasu med inserati.

Gosp. Franc Goričan, pot. učitelj, je premeščen v Maribor, kamor se mu naj znanprej dopisi pošiljajo.

Služba uradnega sluga je razpisana pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru. Prošnje je vložiti na predsedništvo okrož. sodnije v Mariboru do 20. febr. 1904. Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Minoli petek, dne 15. t. m. zvečer je pri nas razsajala burja, pri kateri se je močno bliskalo in gromelo. Pač čudno, v tem času blisk in grom!

V Kaplji pri Arvežu je zadnja jednorazredna šola s slovenskim učnim jezikom ob nemško-slovenski meji na Štajerskem. Sedaj je ondi razpisana učiteljska služba. Nemški »Schulverein« pozivlje nemško učitelstvo, naj prosi za to mesto, in obljubljuje podporo. Šola je v drugem plačilnem razredu. Slovenci, storite korake, da bo zmagala pravica, ne pa nemška pohlepnost.

Še vedno nemškutarstvo?! V Vukovskem dolu pri Jarenini, tako piše zadnja sobotna številka »Marburgerce«, so zmagali sami Nemci pri občinskih volitvah. Mi bi samo radi vedeli, kdo so tisti Nemci? Torej na dan z imeni, da spoznamo Germane z Vukovskega dola! Slovenci so se pripravljali sicer vestno na volitev, a ko so videli, da bodo različni narodni neznačajneži z nemškutarji vred vendar ostali v večini, se volitve niso udeležili! Mladina v Vukovskem dolu, skrbi, da v tvojih vrstah ne bo odpadnika in da bo vsaj bodočnost občine slovenska!

Ivanci pri Ptuj. Tatinskega lovca viničarja Jurija Arnuš so odvedli orožniki, ker je streljal na lovskega paznika Petra Braček, ki ga je zalotil pri lovu. K sreči ga ni zadel.

Iz slovenjgraške okolice. Dne 14. jan. je bil obsojen pri okr. sodišču v Št. Pavlu na Koroškem znani posilinemec Jan. Werdnigg p. d. Podržan iz Spod. Dravograda na 50 K globe ter povrnitev sodnijskih stroškov, ker je v svoji gostobesednosti po krivem očital načelnistvu posojilnice v Spod. Dravogradu, da skrbi le za se, ne pa za blagor kmetov. To je isti mož, ki je nekdanj predlagal, naj Posojilnica dovoli podporo nemškemu šulverajnu, ki pri volitvah tako rad ruje zoper vse, kar ne trobi v nemčurski rog, ki je tudi pri tej obravnavi zahteval, naj se vrši v blaženi nemščini. In tega junaka volili so letos celo narodnjaki v odbor za cenilno komisijo osebnega dohodninskega davka.

Iz Ljutomera se nam piše: Okrajni šolski svet je izrekel učitelju Vollerju pohvalno priznanje za izborno predavanje pri učiteljski konferenci. Bržkone je predaval o novi metodi, kako se morajo vzgajati slovenski otroci v nemčurje.

Št. Jurij ob Taboru. Naši šentjurski liberalci, ti zvesti pristaši Švegelj-Tavčarjeve zveze, ti pa znajo, ti! Kako so jih zadnjič dali v ljubljanskem narodno-nemčurškem »Narodu« vse, ki se jim nočejo klanjati! Le čujmo: »dobro rejeni župnik«, »mladi smrkvavi kaplan«, »ta dva maziljenca«, to so izrazi za naša duhovnika. Kaplana s »svojo potuhnjeno hinavščino« imenujejo celo »socialnega hudiča in smrad iz pekla«, ki »meče noč in dan strupene pšice«, a tudi župnik baje »bruha valove svojega sovraštva«. Šentjurska dekleta nazivajo liberalčki za »umobolne device«. Vsi prizadeti se pač za taka neolikana zmerjanja ne bodo zmenili, ampak se veselili, da jih pristaši protinarodnega in protiverskega lista ne branijo! A nekaj nas vznemirja! Ali smo mi na Štajerskem se kedaj zavezali, da bomo z ljudmi, ki naše pristaše tako grdo blatijo in napadajo, kakor se niti šnopsarji med seboj ne napadajo, hodili roko v roki, v prelepi slogi? Ali mi ven,

ali s takimi zdražbarji proč! Razvite nam vendar enkrat že v Mariboru katoliško-narodno zastavo, da bomo vedeli, kje se naj zbiramo. V taki slogi trpi le katoliško-narodna stvar!

Pri okraj. glavarstvu v Mariboru (davčnem oddelku) so vsi napisi samo v nemškem jeziku, ne le nad vhodnimi vrati, ampak tudi na posameznih pisarniškimi vratih. Gospod finančni svetnik Tauzher, ali mislite, da živite tukaj med samimi Prusi? Ali Vam ni znano, da je več kot 90 % prebivalstva okolice kakor tudi velik del mesta Maribora slovenski? Upamo, da ne mislite s tem slovenskih strank, ki sploh nemški ne razumejo, izzivati, saj ste sami rodom Slovenec. Mislimo, da bodo te vrste zadoščale in da bomo kmalu našli slovenske napise, sicer se obrnemo na drugo stran!

Na Pragarskem se je ponesrečil železniški uslužbenec Jakob Gobec. Prišel je pod kolo, ki mu je odrezalo levo roko. Prepeljali so ga v mariborsko bolnico.

Ptujske novice. Tukajšnji sodniki so izročili 18letnega fanta Ign. Simoniča iz Dornove. Obdolžen je tatvine.

Iz Bodislavca pri Mali Nedelji. Dne 17. m. m. je tukaj nenadoma umrl kmetovalec Tomaž Matjašič, p. d. Herman, 89 let star. Rojen je bil tu 17. decembra 1815 kot sin precej premožne obitelji. Bil je previden in delaven gospodar na nekdanjem plemenitaškem posestvu, zraven tega več let župan, obč. svetovalec, cerkveni ključar, izvrsten lovec in pa čez vse vrl domoljub. Vedno je bil dobre volje, bodisi pri delu ali v družbi in se rad z marsikomur prijetno pošalil. Bil je velik prijatelj šole in podpornik dijakov, roditeljev in ubogih. V vsakem oziru je bil vzgled pravega katoličana in od začetka naročnik »Slov. Gospodarja«, katerega so mu pozneje, ko so ga zapustile oči, morali čitati vselej roditelji. S pokojnim Matj. Gregoričem sta bila že zdavnaj začela širiti slovensko zavednost, ki bi jo naj drugi posnemali, ko še nekateri niso sanjali o njej. Pokopan je bil v velikem spremstvu in grob prezgodaj umrlega svojega sina dijaka Vincencija, kjer se je pri izkopavanju jame našel skoraj še nepoškodovan leseni križec z razpelom, katerega je oče pred 41. leti stisnil v roke umirajočemu sinu. Ta čudapolni križec dali so sedaj očetu na hladna prsa, ki bi naj ta dva in nas vse enkrat zbudil k večnemu veselju. Svoje otroke je dobro oskrbel. Naj mu bode zemljica lahka in naj mu sveti večna luč!

V Vitanju je bilo l. 1903. rojenih 101, umrlih 51, poročenih 3 pari. — Dne 7. jan. je tukaj umrl Franc Slemenšek p. d. Hočnikar. — Dne 10. t. m. je v stari šoli po ravnem opraviilu izvrstno predaval o kmetijstvu g. Franc Goričan, potovalni učitelj iz Maribora. Veliko kmetov ga je pazljivo poslušalo in pri njem sadnega drevja naročilo. Hvala mu srčna!

Pri Sv. Jederti je ubilo drevo hlapca Petra Repiča iz Št. Petra.

Črešnjice pri Vojniku. Odkar uživamo zopet mir v občini in šoli, nam je mogoče misliti na potrebne reči. Hoste se praznijo, vinogradi so od toče in mraza za dalje časa hudo prizadeti, svinj je lani veliko pocrkalo. Ljudje zdihujejo in tarnajo. Nekaj upanja na boljše čase bi imeli, ko bi podjetniki preiskali našo zemljo. Premog so mali podjetniki že pred mnogimi leti kopali. Te rude je pri nas najbrže prav veliko. Skrbimo za cesto iz Rov, da bo rajši kdo prišel preiskavat zemljo. Tudi za pot v Konjice se bo treba potruditi.

Celjski porotniki za prvo porotno zasedanje, ki se prične dne 8. februarja t. l.: Glavni porotniki: Janez Ješovnik, veleposest. v Arji vasi; Luka Pogac, posestnik v Pameču; Martin Urško, mizarški mojster v Celju; Ant. Kajtna, posestnik v Žerovnici; Janez Brezinš, gostilničar v Rogatecu; Franc Lampreht, posestnik pri Sv. Martinu blizu Sp. Dravograda; baron Konst. Fiedler, grajščak v Kapli vasi; Franc Vogrinec, posest. v Bukovju; Ivan

Kapus, brivec v Celju; Anton Turnšek ml., trgovec v Rečici; Janez Vošnjak, tovarnar v Šoštanju; Ivan Grobušek, hišni posestnik v Brežicah; Henrik Dobnik, lesotržec v Laškem bregu; Rajmund Gabron, posest. v Št. Petru pod Sv. gorami; Franc Antloger, župan v Gotovljah; Jožef Ravlen, klobučar v Šoštanju; Franc Petrin, lesotržec v Sp. Pobrežu; Anton Vizjak, trgovec v Libojah; Rudolf Lang, mestni blagajničar v Celju; Jožef Vouk, trgovec v Bernici; Ferdinand Kunej, župan v Št. Petru pod Sv. gorami; Valentin Fišer, posestnik pri Sv. Martinu blizu Spod. Dravograda; Anton Brezovnik, trgovec v Vojniku; Martin Kostomaj, posestnik v Bukovžlaku; dr. Jož. Barle, notar v Kozjem; Aleks. Jastrobnik, posestnik v Sp. Doliču; Franc Lasman, gostilničar v Celju; dr. Janez Lichtenegger, zdravnik v Šoštanju; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju; Andrej Frece, trgovec v Gornji Sušici; Matej Rebernak, posestnik v Prevratu; Franc Lang, nadgozdar v Celju; Karol Steinaher, posest. v Markošicah; Ignac Rup, trgovec v Gornjemgradu; Eduard Weis, krojaški mojster v Celju; Herman Halm, posestnik v Golčah. Namestniki porotnikov: Franc Kartin, trgovec v Št. Juriju ob juž. žel.; Avgust Kolarič, kovaški mojster; Avg. Lakič, trgovec, Franc Vošnjak, pek, Franc Peharc, lekarniški asistent, Jožef Srimec, trgovec, Moric Rauh, steklar, Jožef Rebenšek, mesar, Jožef Kostomaj, gostilničar; vsi v Celju.

Celjske novice. V Zavodni pri Celju so zaprli brzozavnega paznika Jožefa Walzer, ker je na sumu, da je umoril svojo ženo. — V Ostrožnem pri Celju sta se skoro zadušili dve ženski s premogovim plinom. Ko sta sedeli zvečer v sobi, sta zaprli zapah pri dimniku, da bi bilo v sobi toplejše. Jedna je še imela toliko moči, da je odprla duri ter poklicala ljudi, ki so rešili drugo ženo in otroka, ki je spal v isti sobi.

Laško pri Celju. Dne 15. t. mes. je umrl posestnik in hotelir Franc Henke v 80. letu. — Minoli teden so našli blizu Laškega truplo žene telegrafičnega paznika Walzer.

Iz Brežic se nam piše: Dne 16. t. m. popoldne je bil v tukajšnjem mestu posestnik Anton Cerjar iz Planine obč. Sromlje. Okoli 7. ure zvečer se je odpeljal na svojem vozu proti domu. Njegov sin Franc ga je čakal v gostilni Omerzl v Dežni seli. Ko je slišal sin ropotati voz, šel je pred gostilno in klical očeta. Ker se pa ni nihče oglašil in so konji mirno naprej peljali, letel je za vozom ter ga ustavil. Na vozu je našel očeta visečega z glavo navzdol. Cela leva stran glave je bila razmesarjena, čepinja pa je imela veliko luknjo. Kakor je preiskava dognala, je mož zaspal ter padel z voza. Pri padcu je objel oje, na katerem je obvisel in konj ga je s kopitom ubil. Škoda vrlega moža!

Za Makedonce! Krivoščija v Mislinji na Štajerskem izraža ubogim bratom Makedonce svoje sočutje ter jim pošilja 10 K. Živeli posnemovalci!

Iz Rajhenburga se nam poroča, da je prodala trbovljska premogarna premogokop v Rajhenburgu grofu Oppersdorf za 1,600.000 kron.

Iz Vestfalna na Nemškem se nam poroča: Minoli mesec sta zaklala Jožef Černigoj in Jakob Šarlak nekega Antona Ferlin. Sporekli so se zaradi neke ženske. Fanta sta doma iz Podsrede. Škoda za mladeniča, ki sta se zgubila v tujini.

Slovenske razglednice. Jugoslovansko dijaško umetniško društvo »Vesna« na Dunaju se je prav lepo upeljalo v slovansko javnost. Izdalo je ravnokar umetniško izdelane razglednice, kojim so slike vzete iz domačega slovenskega življenja. Razglednic je šest vrst in sicer: 1. Slovenec in Hrvat; 2. slika k narodni pesmi: Regiment po cesti gre.... 3. slika h »Krstu pri Savici«: Če pa nam smrt naklonijo bogovi.... 4. slovenska deklica s svileni pečo; 5. slovenska deklica z deviškimi vencem; 6. slovenska deklica z belim predpasnikom. Cena oglednicam je

60 komadov 4-20 K, 600 komadov 36 kron. Naročila naj se pošiljajo na naslov: »Vesna«, dijaško umetniško društvo, Dunaj III. Reinweg št. 1.

Priloga današnji številki je cenik Barthelnovega klajnega apna, ki stane od postaje Dunaj ali Maribor 50 kg 12 K. V Mariboru se dobi klajno apno pri spediterju Mally, ki je oddaja proti takojšnjemu plačilu najmanj 50 kg. Naročila za manjše množine je nasloviti na trdko na Dunaj.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Sv. Peter pod Sv. Gorami 22 K, Olimje 8 K 95 v, Kapela pri Radgoni 45 K 42 v, Brezno 10 K, Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji 12 K 12 v, Sv. Alojzij v Mariboru 13 K 34 v, Rogatec 15 K 32 v, Podgorje 21 K, Sv. Peter in Pavel v Ptuj 47 K 28 v, Misij. Sv. Jožefa pri Mariboru 10 K, Nova cerkev 14 K, Sv. Urban pri Ptuj 42 K 60 v, Koprivnica 22 K, Svičina 8 K, Veržej 12 K, Makole 40 K, Žalec 45 K.

Umrli je v Gradcu v bolnici usmiljenih bratov dne 19. jan. ob 4. uri popoldan novomašnik č. g. Ivan Škerbec. Rojen je bil dne 23. avg. l. 1878 v Podredu, v mašnika posvečen dne 25. julija 1903. Toda ni mu bilo dano, stopiti k mizi Gospodovi, kajti večni Bog je ukrenil drugače. Pri pripravi za primicijo se je ponesrečil in si zlomil nogo. Vsled prisada k rani je umrl v najboljših letih. R. i. p.!

Društvena poročila.

Gledališko predstvo v Mariboru priredi v nedeljo, dne 24. t. m. »Slovanska čitalnica«. Uprizori se štiridejanski narodni igrokaz s petjem »Divji lovec«. Krasna igra bo gotovo privedla mnogo občinstva v Maribor. Začetek ob 8. uri zvečer.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Ferk, zdravnik 10 K, zbirka cenj. dam v Mariboru 41 K, Hrastelj, župnik 10 K, gospa Rošker, posestnica 4 K, Neimenovan kot kruh sv. Antona 4 K, Posojilnica v Makolah 100 K, Lendovšek, župnik 10 K, Bauman Iv. iz Brezol 1 K 60 v, Primec, gostilničar 1 K, Gabrijan, kmet 2 K, Pišek, posest. 2 K, Čade, župnik 3 K, Matek, kanonik 20 K, dr. M. 20 K, Wut Simon, c. kr. nadkontrolor 3 K, Rožman, kaplan 3 K, Voh, kanonik 10 K, Stegenšek, profesor 5 K, Gomilšek, kaplan 5 K, Vogrin, kaplan 4 K, Magdič Zofija iz Ormoža 4 K, Vit Janžekovič, kaplan 3 K, Pučnik, dvorni kaplan 5 K, dr. Šmirmaul 10 K, Misijonska hiša pri sv. Jožefu 5 K, posestnica od Sv. Petra pri Mariboru eden in pol litra svinjskega masla. Srčna hvala!

Studenci pri Mariboru. Minulo je baš leto dnij, odkar ni bilo ne duha ne sluha iz Studenc. Marsikateri cenjeni čitatelj je morda že obsodil mlado društvo, ki se je pred letom tako navdušeno ustanovilo, da že spi večno spanje. A temu ni tako. Kdor pozna tukajšne razmere, mora pritrditi, da društvo vrlo napreduje, čeprav ga naša mestna inteligenca noče poznati, veliko manj se podpirati. To pa, kar more storiti za enake namene ubogi delavec in tlačeni kmet, je tukaj hvalevredno. Slovenski naši delavci in trpini kmeti se čimdaljebolj zbirajo in družijo v društvenem prostoru, ker dobro vedo, da je v slogi moč in da se nimajo zanašati na lepe obljube inteligenca, temveč so prisiljeni si pomagati sami. — V smislu reka: »Kdor veliko vpije, malo stori«, je molčalo društvo celo leto meneč, da ni dobro medveda iz spanja buditi —, temveč je veliko bolje, se poprej močno utaboriti in ga v spanju uničiti. Toraj zlata »sloga« naj bi ojunačila vse naše vrle brate in sestre in jih priklopila z jekleno verigo k velevažnemu društvu. Različno izmišljeno in lažljivo obrekovanje naših renegatov in sovražnikov proti društvu bodi nam kažipot, kam ravno imamo hiteti, da pripomoremo k sijajni zmagi nad krutim sovražnikom, kajti, ko bi ta ne videl v tem društvu preteče

nevarnosti, gotovo bi molčal kot zid. Le glej jih, kako že prestrašeni odkimavajo in stoje plahi kot stebri, ko nas vidijo v tolikem številu korakati skupno k predstavam v Narodni dom! Zblazneli bi pa gotovo, ko bi še vedeli naše tajnosti, katere pa še zvedo v že določenem času. Da bo pa imelo naše trudapolno delo temvečji uspeh, pozivljajo se vsi tukajšnji rodoljubi, da nemudoma pristopijo k društvu, ter se redno vdeležijo zborovanj. Na delo torej za dobro stvar! — Šl.

„Slov. pevsko društvo v Ptuj.“ Kakor se je že objavilo, priredi društvo letos zopet veliki pevski koncert in sicer v Mariboru. Do sedaj je odbor odločil že dva moška zbora in sicer: »Lahko noč«, ugl. H. O. Vogrič (nagrajena od našega društva), potem »Povejte ve planine«, ugl. Foerster. Za sekirice teh pesmij naj se društva kakor tudi posamezni pevci marljivo oglašajo pri odboru »Slov. pev. društva v Ptuj«. Ob enem se prosi, da se oglašajo le tisti gg. pevci za sekirice, ki se v resnici mislijo udeležiti koncerta, da nima društvo nepotrebnih stroškov. Nadejamo se, da kmalu dobimo oceno mešanih zborov, katere potem takoj razmnožimo in objavimo. Po društvenih pravilih izposojujejo se sekirice le udom »Slov. pev. društva«; neudom se torej ne izposojujejo sekirice in tudi ne odgovarja.

Jurovci pri Ptuj. Naše bralno društvo je imelo 10. t. m. občni zbor in veselico s srečolovom v okrašenih prostorih gospe Gomilšekove. Veselica je kaj lepo uspela. Posebno mnogo je bilo gostov iz Ptuja, Hajdine, Leskovca, Sv. Trojice, Sv. Vida itd. Srčna hvala vsem! Tudi vrlih domačinov je prišlo precejšnje število. Č. gospod kaplan in kmet Štole sta nam lepo govorila o koristi bralnega društva. Vsem bodi tisočera hvala, ki so količkaj storili za društvo, posebno g. Rižnarju, pri katerem imamo bralno sobo. — F. H.

Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuja je imelo dne 10. t. mes. svoj redni občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni: predsednikom g. Ivan Kotlenko, kmet, podpredsednikom č. g. župnik Leop. Skuhersky, tajnikom in knjižničarjem g. učit. Pavel Flere, blagajnikom gosp. nadučitelj Mihael Vauhnik, odbornikom gg.: Martin Čeh, trgovec, Miklavž Kotlenko, krčmar in Franc Kostonjevec, kmet; namestnikom pa gg.: učitelj Friderik Marinič in kmet Anton Poljanec. Društvo zelo dobro napreduje in obeta tudi letos napraviti nekaj veselice, kakor druga leta; zlasti ker obhaja letos 10 letnico svojega obstanka.

Učiteljsko društvo za ormoški okraj si je izvolilo pri občnem zboru za tekoče leto sledeči odbor: Anton Porekar, nadučitelj na Humu, predsednik; Šimen Bezjak, naduč. pri Sv. Tomažu, podpreds.: Jožef Rajšp, nadučit. Ormož-okolica, blagajnik; Adolf Rosina, učitelj, Ormož-okolica, tajnik in gospa Marija Žolnir roj. Melcher, učiteljica, Vel. Nedelja ter Ant. Kosi, učitelj, Središče.

Središče. Občnega zbora društva »Edinost« v Središču, ki je bil dne 6. t. m., se je lepo število društvnikov vdeležilo. Po nagovoru predsednika g. Mat. Šinko je poročal tajnik g. učitelj Anton Kren o delovanju odbora, g. Franc Mlinarič o blagostanju in g. Srečko Dogša o društveni knjižnici. — Stari odbor se je enoglasno zopet izvolil. Časnikov si društvo naroči: »Slov. Gosp.«, »Südsteier. Presse«, »Domovina«, »Zvon«, »Dom in Svet«, »Jež«, »Kmetovalec«, »Landwirtschaftliche Blätter«. Društvo je ud slov. Matice in Mohorjeve družbe. — V nedeljo, dne 7. febr. priredi društvo gledal. igro »Deseti brat«. Dilentanti so sami izvežbani sloveči gospodje, njih vodja g. N. Neuzar. Okolico, Ormož, Sv. Miklavž, Sv. Bolfank na Kogu itd. opozarjamo na to krasno gledališko igro in uljudno vabimo k množestvilni udeležbi.

Celje. Tukajšnji orglarski šoli so darovali gg.: Matej Štraki, župnik pri Sv. Petru pri Mariboru 50 »Obrednikov za organiste« v vrednosti 75 K; nekateri gg. učitelji v Sa-

vinjski dolini več poučnih knjig in Jakob Škraber, posestnik in organist v Grižah, krasno podobo sv. Cecilije, izdelano po Rafaelu. Toraj najtoplejša zahvala navedenim gg. darovalcem. — Karol Bervar, vodja.

Tepanje pri Konjicah. V nedeljo popoldan ob 3. bo predaval kmetijski potovalni učitelj g. F. Goričan v prostorih tepanjske šole o sadjarstvu, vinarstvu in obče o praktičnem gospodarstvu. Tepanjčani, kakor tudi sosedje se k temu predavanju uljudno vabijo.

Št. Pavel pri Preboldu. V zadnji številki se je na tem mestu poročalo o vspešnem delovanju tukajšnega katol. polit. in gospodarskega društva. Nič manj vspešno deluje bratsko mu kat. izobraževalno društvo, zakaj oba je rodila ista misel: širiti zdravo omiko med ljudstvom. 150 zavednih udov prebira: 27 izt. »Slov. Gospodarja«, 52 izt. »Našega Doma«, 25 izt. »Domoljuba« 5 izt. »Bogoljuba«, 1 »Slovenca« in 1 sobotno izdajo njegovo, 2 iztisa »Narodn. Gospodarja«, in »Primorskega lista«, po 1 iztis »Mira«, »Dom in Sveta«, »Vrtca«, »Glasnika«, »Cvetja« in Mohorjeve knjige. To imajo mladi delivci polno dela ob nedeljskih jutrih. Vrh tega je na razpolago bogata knjižnica, ki se pridno porablja. Društvo je priredilo v pretečenem letu dvakrat gledal. igre in enkrat srečolov. Veselice so se vršile na prostem, ker za večjo množico manjka prostorov. Ko bi društvo imelo primerno veliko dvorano, tekmovalo bi s svojim delovanjem z vrliimi izobraževalnimi društvi v Slovenskih goricah. Če se nam hmelj še parkrat tako dobro obnese kot lani, kaj velja, da si postavimo svoj dom!

»Bralno društvo« na Dobrni pri Celju izvolilo je pri svojem občnem zboru dne 10. jan. novi odbor, ki se se je sestavil tako-le: Fr. Schreiner, predsednik; M. Jamnikar, podpredsednik; J. Vebar, tajnik; Franc Kukovič, blagajnik; A. Pehar, knjižničar in kot odborniki: Fr. Pušnik, Švent J. in Rebernik A.

Novacerkev pri Vojniku. Veselica slov. kat. bral. društva v Novicerkvi dne 17. jan. se je prav dobro obnesla. Še zunaj sobe so stali gledalci, ker niso več dobili prostora. Počastile so nas ob tej priliki v obilnem številu deklice iz zavedne Dobrne, iz Vojnika in Frankolovega. Tudi moški so bili zastopani v precejšnjem številu. Hvala vsem za obisk! V vznesenih besedah je pozdravila goste deklica, Nežika Šip. Nadalje je rekla: »Dandanes se vse izobražuje, tudi me nočemo zastajati. Stopiti hočemo v vrsto zavednih deklic, zveste veri in udane domovini! Po leti moramo večinoma težko delati, a po zimi že dobimo čas, da beremo dobre knjige, dobre časopise in se vadimo v drugih koristnih stvareh.« Nato je sledila lepa igra »Majnikova Kraljica«, katero so dobro igrale deklice Amal. Krivec, Ant. Tevž in Katarina Šilih. Še bolj je gledalce zanimala prelepa igra »Sv. Neža«. Vse igralko so dobro rešile svoje vloge. Ljudje so se kar čudili, da morejo tako igrati deklice, ki so bile še le prvič ali drugič na odru. Zlasti na zadnje je bilo vse ginjeno, ko je umrla mala Emerencijana. Utis na gledalce je še povečala lepa rimska obleka in bengaličen ogenj. Društvo ima vendar pri vseh stroških 28 K čistega dohodka. — Č. g. Vincencij Kolar, provizor na Reki, je podaril društvu 20 K, za kar mu izreka pristržno zahvalo odbor.

Čitalnica v Mozirju, ki obstoji že 27 let, se je na novo oživela in volila za tekoče leto sledeči odbor: Predsednik in knjižničar g. Josip Armič, podpredsednik g. dr. Böhm, tajnik g. Dragotin Paš, blagajnik g. M. Videčnik ter odborniki gg. Fel. Tribuč in Franc Apat. V društveni sobi gostilne »Pri kroni« je cenjenim gostom na razpolago 18 časopisov.

Slavnost otvoritve »Javne šolske narodne knjižnice« na Gorici v Savinjski dolini dne 6. t. m. se je po vspehu, ki je bil po časopisih priobčen, vrlo dobro obnesla. Šolska soba in celo hodnik sta bila ljudstva natlačeno polna. Šolski pevski zbor

je pel več pesmi. Jako pogumno in lepo je govoril učenec slavnostni govor, na kar je belo oblečena deklica s prav primernim nagovorom otvorila bogato opravljeno knjižnico, a godba na gramofon je zasvirala od Gounoda v slavnostnem zlogu zloženo »Ave Maria«. Višek dopadenja je dosegel gledališki prizor treh kraljev (učenci) v okusnih kostumih, spremljanih od svojih šest zamorskih služabnikov. Prikorakajoč v svojih kraljevskih ornatih z blestečimi kronami na glavi in zlatimi žezli v rokah so trije kralji s svojimi služabniki peli v d-molu koralu podobno slovesno pesem »Tja od izhoda solnčnega«. Njihovo petje je spremljal brenčeči zbor učencev, ki je čakal na njihov prihod v sobi slavnosti. Nastop kraljev je izredno dobro dopadel. Svoje velike egiptovske sanjske bukve so po kratkem trigovoru prodali za visoko vsoto v prid knjižnice in v pomoč trpečim Makedoncem. Pismeni pozdrav načelnitva društva »Narodne knjižnice« v Št. Lenartu nad Laškim trgom se je vzel na znanje ter so se nričujoči izrekli, naj se odpošlje društvu v Št. Lenart primerni odzdrav. Slavnost se je pričela ob sviranju godbe na gramofon točno ob pol 3. uri ter je trajala do mraka. Ljudstvo se je razhajalo nad vse zadovoljno, hvaleč spretne nastope in prednašanja učencev, ubrano petje, lepe govore in bogato opravljeno knjižnico; a skupine treh kraljev ni moglo dovolj nahvaliti. Kako močno je vsa slavnost uplivala na ljudi, naj pričajo besede odraslih fantov, ki so rekli: »Stokrat boljše je, iti gledat tako veselico, kakor v gostilno popivat!« V kljub nizki vstopnini stojišča po 20, sedeži po 50 vin. je znašal ves dohodek s prodajo sanjskih knjig vred 68 K 22 vin. Druga slavnost otvoritve dne 10. t. mes., ki je bila namenjena inteligenci sosednjih trgov, ni bila radi različnih opravičujočih vzrokov tako ugodna. Udeležilo se je je bilo zaradi prej neznanih ovir le malo inteligence, vendar je bil tudi tokrat gmojni uspeh slavnosti primeroma ugoden. Knjižnica je bogato opravljena, dve precej veliki omari ste že sedaj pretesni. Na šolskem poslopiju naznanja napis »Javna šolska narodna knjižnica na Gorici«, da je ona odslej vsako nedeljo odprta za blagor naroda vse goriške okolice. »S knjigo in s petjem k srcu, a z vsem srcem k domovini in narodu svojemu!«

Društvena naznanila.

Katol. polit. društvo v Čadramu bo imelo dne 24. t. m. popol. ob 3. uri občni zbor, h kateremu se vabijo vsi društveniki in prijatelji slovenske stvari. Pridite in pristopite vsi k velevažnemu društvu!

Knjižnice M. Slekovca. Da se razširi poznavanje domače zgodovine med nami, za to kaj primerni skrbno sestavljeni spisi rajn. M. Slekovca. Dobe se po zelo znižani ceni v Cirilovi tiskarni v Mariboru naslednje knjige: Škofija in naduhovnjari v Ptuj po 30 v, Odlični Kranjci po 15 v, Polidor pl. Montagnana po 10 v, Duhovni sinovi slavne nadžupnije konjiške po 10 v, Sekelji, rodoslovna in životopisna razprava po 10 v, isto v nemščini: Die Szekely oder Zekel von Kevent, Freiherrn von Friedau po 15 v, Vurberg, krajevno-pisno-zgodovinska črtica po 20 v, isto v nemškem: Wurmberg, Topographisch-historische Skizze po 20 v, Zupnja Sv. Lovrenca na Dravskem polju po 30 v.

Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. ima 24. t. mes. občni zbor z navadnim vspešnim in petjem: prosta zabava pri g. Rolu. — Odbor.

Kmet. bral. društvo v Hajdini pri Ptuj ima na Svečnico, dne 2. febr. t. l. po večernicah v Graharjevi gostilni svoj občni zbor s tamburanjem, petjem, s šaljivim prizorom in srečolovom.

Dekliška zveza jareninskega braln. društva ima v nedeljo, dne 24. januarja 1904 veselico s petjem, govorom, prologom in z igro »sv. Neža«.

Bralno društvo za ljutomersko okolico ima v nedeljo, dne 24. t. mes. po večernicah občni zbor v gostilni g. Vaupotiča. Z ozirom na veliko važnost tega društva za našo okolico se nadeja obilna vdeležba.

Sv. Miklavž pri Ormožu. V vseh župnijah v Slov. goricah že obstoji dalje ali manj časa kako narodno društvo. Bralna društva so povsod, pri nas še do sedaj ni bilo nič; zato so se rodoljubi zbrali, da prosijo za dovolitev bralnega društva, namestništvo ga je dovolilo, in se bo to društvo ustanovilo v nedeljo, dne 24. jan. K ustanovnemu občnemu zboru, ki se vrši po večernicah v šoli, se vsi rodoljubi smiklavške župnije in sosedje v prav obilnem številu vabijo.

V Petrovčah priredi društvo »Gospodar« dne 24. jan. t. l. ob 3. popoldan v prostorih g. Ježovnika predavanje gospoda J. Goričan, potov. učitelja, potem šaljiva pošta, tamburanje in petje.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 24. jan. priredi „Kmet. društvo za ormoški okraj“ v gostilni g. Kosija po večernicah svoja gospodarstvena predavanja in razgovore o krajevnih potrebah. Ob enem pa se bo tudi konstituirala podružnica omenjenega društva pod imenom „Sv. Tomaž“ po § 4 b društvenih pravil. Ker je ta prireditev v gospodarskem oziru za celo gospodarstveno okrožje velevažna v izboljšanje dosedanjih tužnih razmer priprostega ljudstva, zato je želeli, da se ga vdeležijo vsaki, bodisi star ali mlad ter da izraža tudi vsak očitno svoje želje in mnenje o krajevnih potrebah in važnostih za boljšo bodočnost.

Iz drugih krajev.

Z 18.000 franki v žepu — glad trpel. 16 letni Lucien Lecoq je vkradel 18 banknot po tisoč frankov v podružnici francoske narodne banke v svojem rodnem mestu Lille-u in posrečilo se mu je, da je zbežal. Prišel je peš v Donai, kjer je obiskal neki veliki hotel, da bi se najedel in napil; ali ko je plačal s tisočakom, se je to zdelo sumljivo in poslali so po stražnika, a on je zbežal, pustivši tisočak. Sedaj je hodil od Moyellesa do Doeugera in po drugih mestih, a nikjer si ni mogel ničesar kupiti, ker ga je hotel vsakdo izročiti redarstvu, ko je pokazal tisočak. Fant je imel srečo, da je povsod ubežal, ali glad ga je mučil in ves raztrgan, lačen in obupan je prišel v Bruselj, kjer ga je glad prisilil, da se je zgasil pri redarstvu, kjer so ga gostoljubno nahranili — pa tudi zaprli vrata za njim.

Lov v sodni dvorani. Pred drugo pariško kazensko komoro se je odigral te dni vesel prizor. Obtožene so bile tri žene v starosti od 20 do 25 let radi potepanja in berančenja. Ko je bila zaslišavana neka priča, vsklikne ena obtoženka in od strahu skoči po koncu. Sodnik jezno zavpije na njo, a ona odgovori v strahu: Miši! miši! In res sta se po sodni dvorani sprehajali dve miši. Sodnik zapove stražnikoma, naj ubijeta miši in začel se je lov s sabljami. Ali sedaj še le je nastal vrišč! Miši sta zbežali med ljudi, ki so začeli skakati na stole in kričati. Komaj se je posrečilo stražnikom, da so odstranili nesrečni miši, ki sta povzročili tak vihar, ali za obtoženke je bil ta vesel prizor dober, ker so bile — najbrž je to vplivalo — kaznovane zelo malo.

21 let zazidan. V Pringnicu na Vshod. Pruskem sta imela zakonska Pesscheu 21 let svojega sina v kleti zazidanega. Sosedje so sicer o tem strašnem slučaju pripovedovali po okolici, a nihče ni upal tega naznaniti oblasti. Končno je le sodišče zvedelo za to govorico ter poslalo v hišo ko-

misijo. Nasla je 90 letnega starčka in 86 letno njegovo ženo, ki sta povsem mirno pripovedovala, da je njun 46 letni sin »divji«, vsled česar je zazidan ter dobiva hrano skozi malo lino. Komisija je nesrečneža našla v groznem stanju, podobnega bolj medvedu kot človeku, vendar je videti, da se mu je še le v 21 letu omražil duh.

Čudno jezero. V sredini otoka Hildinie, nahajajočega se v Severnem morju, nahaja se jako globoko jezero. To jezero je gotovo najčudnejše na svetu. Od zgoraj na površju je njegova voda sladka in žive v njej le take ribe, ki se nahajajo le v sladkih vodah, dočim je voda na dnu tega jezera slana in žive v njej le morske ribe.

V 50 letih pridemo ob les in drva. Tako namreč prerokuje v nekem francoskem listu neki francoski sodni uradnik po imenu Meland. Morebiti, da se ta prerok moti. Ali nekaj ima vendar na sebi njegovo prerokovanje, posebno ako se pomisli, da je na svetu samo sedem držav, ki so prilično dobro preskrbljene z lesom, in so med temi samo tri, iz katerih se izvaža mnogo lesa, namreč Kanada, Filandska in Švedska, dočim se vvaža v vse druge les, izvzemši Avstro-Ogrsko, Švedsko, Norveško, Rusijo in Združene države. In res se poraba lesa od dne do dne večja. Iz lesa se napravi zdaj papir, spirit, napravi se tlak za ulice in vse polno drugih reči, česar se ni poprej delalo, kakor je tudi nasprotno res, da gozdovi vedno bolj izumirajo. Zadnji čas so začeli še celo kotonino in platno napravljati iz lesa in sicer iz smrečjega, in so se taki poskusi na Bavarskem baje prav dobro obnesli.

Žena, ki nadzoruje moža na volitvi. Iz Št. Janža na Koroškem poročajo »Miru«: Na občinski volitvi smo opazili tudi žensko, ki je rila proti mizi komisije. Nekdo jo je vprašal, kaj da hoče tu? Ona pa je odgovorila: »Volila bi rada.« Na pripombo, da ona sama ne more voliti, ampak le s pooblastilom, je odgovorila: »To že vem!« Ali odšla vendar ni. Njen mož je volil z nasprotniki. Ker pa je imela tudi ona volilno pravico in je hotela, da voli mož za njo za slovensko stranko, prišla je nadzorovat svojega moža, kako bo volil, ker mu ni zaupala. Šla je torej z njim na volitev in mu je še le pri mizi izročila listek ter je skrbno pazila, da je mož res oddal prav to glasovnico. Ta-le ženska naj bi bila izgled marsikateremu možkemu!

Listnica uredništva. Sv. Anton v Sl.

gor. Na čenčarije znanega zdražbarja v kranjskem liberalnem listu pač ni treba odgovarjati. Nasmehnite se pomilovalno, potem pa z delom naprej, to je vedno najboljša polemika proti zdražbarjem. — Sv. Jurij ob Ščavnici. Dimnikar: Prihodnjič, za to številko ni bilo več prostora.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnmkov.

04.11/b

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 28. decem. do 5. jan. poslali prispevke p. n. gg. in društva: „Slov. Gospodar“ 163 K, Fr. Gartner na Vranskem za „Orm. spom.“ 880 K, Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuja 5 K, A. R. Podlesnik v Ribnici 3 K; posojilnice: v Rajhenburgu 10 K, v Makolah 10 K, podružnice: na Vranskem 122 K, izvenakademična v Gradcu 50 K. Za družbeni „Koledar“ je v tej dobi od 63 odjemnikov družbi došlo 8490 K, Mohorjani v Kamnici pri Mariboru 170 K. — Družba je v preteklem letu imela skupnih dohodkov 4333513 K in izdatkov 4255117 K.

Zahvala.

Za nagrobni spomenik č. g. Iv. Trampuša, bivšemu župniku pri Sv. Bolfenku na Kogu je nadalje daroval č. g. Anton Kocbek, kaplan pri Sv. Petru niže Maribora 9 K. Nad tem velikodušnim darom izreka hvaležno podpisani tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo. Daj Bog povrtni tisočkrat! Do sedaj je prejel za ta spomenik, ki stane 160 K, skupaj 41 K. — Sv. Peter pri Mariboru, dne 19. jan. 1904. Peter Pavlin, nečak in učitelj.

Loterijske številke

Gradec 16. januarja: 76, 58, 89, 7, 80.
Dunaj 16. januarja: 90, 67, 14, 26, 39.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Proda se.

Lepa hiša z verando za gospodo, s popolno gostiln. koncesijo, prodajo tobaka in malo trgovino. Hiša ima 4 sobe, 1 štedilnik, 2 kleti in magacin, hlev za svinje in krave, 2 lepa vrta in čeden sadonosnik s trikratno košnjo, zemljišča je okoli en oral. Na lepem kraju, blizu mesta in in kolodvora na Spod. Štajerskem, jako primerno za izlet, se po nizki ceni prodaja. Kje, pove upravništvo. 638 2-1

Hiša na zelo prometnem kraju, ki je pripravna za vsako obrt, zraven spada tudi nekaj zemljišča, se pod zelo ugodnimi pogoji prodaja. Naplačila le 500 glđ. Naslov pove upravništvo. 9 2-1

Novo zidana hiša, deset minut od mesta, osem let davka prosta, 480 glđ. na leto dohodkov, šest stanovanj, vsinski hlevi, pralna huhinja, lep vrt, se pod ugodnimi pogoji takoj prodaja. Naslov pove upravništvo. 21 2-1

Zidana hiša s 3 sobami, lopo, kuhinjo, shrambo za jedila, kletjo in majhnim vrtom, se takoj po ceni prodaja v Spodnji Hajdini pri Ptujih hšt. 71. Leži ob glavni cesti, 300 korakov od Rokove kapelice. J. Ledinšek, Ptuj, Gornja dravska ulica št. 9. 22 5-1

Vinogradniki! Naznanjam, da prodam spomladni več tisoč cepljenih trt, laški rizlink, suho cepljene. Cepljeno na Riparijo portalis. Cena je naslednja: I. vrste 100 cepljenk 24 K, II. vrste 100 cepljenk 16 K. — Naslov: Tomaž Mikl, vinogradnik in trtničar pri Sv. Marjeti, pošta Moškanjci. Štajersko. 25 2-1

Harmonij, dobro ohranjen, s 5 oktavi, 9 spremeni in kolenikom, se takoj prodaja po zelo nizki ceni. Janež Brložnik v Mozirju. 13 3-1

Naznanilo. Zaradi prezidanja trgovine se bo slehrno blago po zelo znižani ceni razprodajalo pri Antonu Strableg v Mariboru, glavni trg št. 12. 7 3-1

Malo posestvo je na prodaj. Lepo obdelan vinograd, 2 njivi, sadonosnik, malo gozda, hiša in gospodar. poslojpe v dobrem stanu, oddaljeno pol ure od Štor, prodaja pod ugodnimi pogoji Franc Štante, Vrbno št. 30, pošt. Št. Jurij ob juž. žel. 28 3-1

V najem se da.

Trgovina se da v najem z eno sobo in veliko kletjo za 140 K na leto. Naslov: Štev. 100, pošta: Podčetrtek, Štajersko. 10 3-1

Kupi se.

Kupim trte. Kdor ima prodati ključne Rip. portalis I. vrste in če mu je mogoče spraviti jih v Maribor, naj naznani množino in zadajo ceno upravništvu lista. Potrebne se dva ali tri tisoč. 19 1-1

Zvon, primeren za kapelico, težak 50 do 100 kg, se želi kupiti. Ponudbe s ceno sprejema Martin Košar, zidar v Slapšini, pošta Sv. Andraž v Slov. gor. 27 3-1

Hrastovo deblo 5 m dolgo, jako debelo za prešna polštra, ali pa dva kosa, vsaki 2 in pol m dolg, smeta biti zelo grčasta, a ne znotraj prhka; ali pa cela preša v precej dobrem stanu, se kupi. O. Arnuž, učitelj pri Sv. Jakobu v Sloven. goricah. 12 2-1

Proste službe.

Močnega kovaškega učenca sprejme takoj Anton Koren, kovaški mojster na Tezni pri Mariboru. 11 2-1

Oskrbnik, z dobrimi spričevali, vojašine prost, neoženjen, več slovenskega in nemškega jezika, kateri je dovršil tudi sadje in vinorejsko šolo, želi službe na večem posestvu in sicer najraje na ta-

kem z vinogradi. — Naslov pove g. Dominik Peklar, posestnik pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 15 3-1

Mlinarskega pomočnika ali učenca, zvestega in pridnega sprejme Alojzij Kupec, Št. Pavel v Sav. dolini. 17 2-1

Službo majerja ali šafarja išče mož, ki razume živinorejo in poljsko delo. — Naslov pri upravništvu. 18 2-1

Razno.

Deklice, ki se uče kuhati ali šivati, sprejme takoj na stanovanje ali pa tudi na hrano Lujiza Sivka, Domplatz št. 2, Maribor. 20 3-1

Pozor! Imam nekaj predmetov, ki bi se dali povsod in celo zanesljivo z lepim dobičkom razpečavati; zato bi bilo posebno dobro, si jih postavno (zakonito) zavarovati. Ker pa gnotno nisem zmožen, pripravljati teh predmetov v potrebni množini, da bi se razpečavali na debelo, iščem družbenika, ki bi zaslužil v to potreben denar (nekoliko tisoč kron) in vžival polovico čistih dohodkov. P. n. reflektante uljudno prosim poslati svoje cenj. predloge pod: „Z umom in trudom k sreči“ slav. upravništvu „Slov. Gosp.“ v Maribor. 26 3-1

Katekizem o zakonu.

Navod

za katoliške zaročence in zakonske.

Po P. Jožefu Höller, O. Ss. R. poslovenil duhovnik lavant. škofije.

Cena 30 vin. Po pošti 5 v. več.

➔ Pošilja se le proti predplačilu. ➔

— Priporoča —

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za slovenske mladeniče in mladenke!

V sedanjem mledenškem gibanju na Štajerskem in Koroškem bi ne smelo biti mladeniča in mladenke, ki ni čital knjige

Črtice iz slovenske zgodovine.

I. Stari Slovani.

En komad stane samo 30 vin., s pošto vred 33 vin.

Namesto denarja se lahko vpošljejo znamke.

●●●● Kdor vpošlje denar za 12 komadov, dobi komad povrh. ●●●●

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Razglas.

V deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru se bodo vršili v dobi od 7. do 19. marca t. l. sledeči tečaji:

1. Vinarski in sadjarski tečaj za posestnike vinogradov in sadonosnikov, kakor sploh za prijatelje treh panog kmetijstva.
2. Viničarski tečaj.

Namen prvega tečaja je, da se vdeleženci teoretično in praktično pouče o tem, kar je potrebno pri sedanjih razmerah o teh strokah vedeti istemu, ki se jih hoče uspešno poprijeti. Viničarski tečaj pa ima namen viničarje praktično odgojiti.

Vdeleženci viničarskega tečaja dobivajo tudi podpore v kolikor sredstva, ki so za to na razpolago, zadostujejo. Kdor pa hoče take podpore deležen biti, mora to v prošnji za sprejem povdariti ter priložiti potrdilo od občine, da je take podpore tudi potreben in sicer:

1. da je sam ubožen posestnik,
2. sin ubožnih starišev posestnikov, ki dela na domačem posestvu ali pa 3. viničar ubožnega posestnika.

V prošnji za vsprejem navede naj se tudi starost prosilčeva.

Kdor ne zahteva podpore, naj to v svoji prošnji za vsprejem omeni. — Število vdeležencev omejeno je za vinarski in sadjarski tečaj na 40 z onimi učitelji vred, katere c. kr. deželni šolski svet v tečaj pošlje. V viničarski tečaj sprejme se 20 oseb.

Teoretični pouk se začne dne 7. marca od 9. uri dopol.

Vdeleženci viničarskega tečaja naj se tudi isti dan ob 8. uri dopoludne tu zglasijo.

Potrebno orodje, škarje in cepilne nože naj obiskovalci obeh tečajev seboj prinesejo, sicer jih pa tudi na zavodu samem lahko kupijo.

Čas za zglašanje za vsprejem pri podpisnem ravnateljstvu je do 15. februarja 1904.

23 2-1

Ravnateljstvo dežel. vinarske in sadjarske šole v Mariboru.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**.

Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Amerika.

Odhod iz Havre vsako soboto.

Vozni listki od francoske družbe.

Dobra in hitra vožnja, izvrstna hrana z vinom in likerjem. — Natančnejša pojasnila zastoj in franko pod naslovom: **Französische Linie, Wien IV., Weyringergasse 8.** 549 10-9

„Vzajemna zavarovalnica“

v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbam. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 42

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

➔ Svoji k svojim. ➔

Za Svečnico

priporoča častitim cerkvenim predstojništvom, trgovcem in cenjenemu občinstvu svojo zalogo **voščenih sveč, zvitkov** najrazličnejših velikosti in oblik, kakor tudi krasno okinčane sveče in sploh vse, kar spada v to stroko.

Postrežba točna in solidna. — Cene zmerne.

Lovro Pokorny, svečar

v Celju, Gledališka ulica št. 5.

Theatergasse.

14 2

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravljajo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborni proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K.	4 ducate (48 steklenic) 14-60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K.	5 ducate (60 steklenic) 17- K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.	

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Bortič, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

617 10-6 Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Naročila za

voščilne razglednice

lično in fino izdelane

priporoča

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, išijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1-20 gld. z navodilom v uporabi.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabeлим na krvi. Steklenica 1-50 gld. — Pri naročitvi 4 steklen. se pošiljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gosposka ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster.

526 52-14

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria.

prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novčičev liter,

belo domače " 13 " "

teran " 14 " "

Po tej ceni franko na postajo Trst;

v svojih sodih se podraži za 5%.

537 Vzorca se pošljejo zastoj. 10

Petrolne žarnice

k znižani ceni, v največji izbiri vsakovrstnih svetilk in njih delov ter petrolne kurilne peči, stopiče (pečate) iz kavčuka in kovine, za urade in posameznike, monograme in vzorce v znamovanje perila itd. itd. — Nazorne dopisnice (posamezne od 2 v in skupine po 10 komadov od 30 vin. naprej), srečke (posamezne ali v skupinah) na mesečno plačo, šivalne stroje (vsakovrstnih sestavov) od 38 K naprej na mesečno plačo. — Vsako blago ceneje ko povsod drugod priporoča 625 6-4

I. E. Weigl v Mariboru, Zofijni trg št. 3.

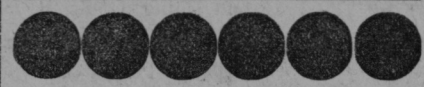
+ Velečastiti duhovščini priporoča za svečnico

izvrstne voščene

Sveče

Jožef Dufek,
svečar v Mariboru
Viktringhofgasse 30. 3 4-8

Vzame se tudi na leten račun.

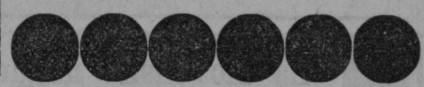

Kuverte

s firmo

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Naznanilo.

Ravnateljstvo registrovane zadruga

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

naznanja s tem da velja od 1. januarja naprej

1. pri hranilnih vlogah $4\frac{1}{4}\%$ obrestna mera,
2. pri posojilih (novih in tistih, pri katerih obresti zapadejo še le v letu 1904) na menice s poroki ali dolžna pisma s poroki (brez vknjižbe) $5\frac{1}{2}\%$ obrestna mera, oboje pa do preklica.

Na Ptuj, dne 2. januarja 1904.

8 3-2

Ravnateljstvo.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Preveze za kilo ali suspensoriji

— se dobe pri —

Alojziju Buchta

v Mariboru, Grajske ulice 20,

nasproti hotelu: Nadvojvoda Ivan.

Izdelujem, popravljam in snažim vsakovrstne rokavice. — Postrežba točna in solidna. — Za obilen poset prosi cenj. občinstvo z odličnim spoštovanjem 29 4-1

Alojzij Buchta,

rokavičar in bandažist v Mariboru, grajska ulica št. 20.

Nasproti hotelu: Nadvojvoda Ivan.

Slovinci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!